

Елисавета Багряна
Песен на предачките

Дълго през дългата зима ний предохме,
седнали в тъмния кът.
През одимени прозорчета гледахме
вън оснежения път.

И във душата ни смъртно възставаше
властен копнеж за простор,
но непрозирна мъгла затъмняваше
скъдния наш кръгозор.

Зимата мина, към север прокудена,
с бури и тежки мъгли.
Трепна земята, несетно пробудена,
звънна и рояк пчели.

В росни зори ние рано се дигнахме,
с бликаща младост в сърце,
първи на чистият извор пристигнахме
с блеснали менци в ръце.

Вятърът волен далеко понесъл е
нашите песни и смях...
Песни ликуващи, ведри и весели –
цялата младост е в тях!

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11677>]